

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 6Co/48/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5717212679
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 10. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Urbanová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2020:5717212679.3

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Jany Urbanovej a členov JUDr. Yvetty Dzugasovej a Mgr. Andreja Kekelyho, v právnej veci žalobkyne: Mgr. A. Z., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom J. XXX, XXX XX V., adresa na doručovanie písomností S. XXX/X, XXX XX N., právne zastúpená spoločnosťou AK JUDr. Silvia Tatarková, s.r.o., so sídlom Škultétyho 472/10, 036 01 Martin, IČO: 36 868 108, proti žalovanému: MUDr. Z. Z., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom J. XXX, XXX XX V., o zákaze priblíženia sa k žalobkyni na vzdialenosť menej ako 10 metrov a iné, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Martin č.k. 15C/70/2017-267 zo dňa 18.09.2019, takto

rozhodol:

Rozsudok Okresného súdu Martin č.k. 15C/70/2017-267 zo dňa 18. 09. 2019 zrušuje a vec v r a c i a súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom okresný súd v súlade s ustanoveniami § 11 a § 13 Občianskeho zákonníka uložil žalovanému zákaz priblíženia k žalobkyni na vzdialenosť menšiu ako 10 metrov (výrok I.), s tým, že na vzdialenosť menšiu ako 10 metrov sa žalovaný smie priblížiť k žalobkyni počas úkonov trestného konania, priestupkového konania alebo civilných konaní, na ktoré bude žalovaný predvolaný, a to len v rozsahu nevyhnutnom pre riadnu účasť žalovaného na týchto úkonoch (výrok II.). Zároveň priznal žalobkyni voči žalovanému právo na náhradu trov konania, o výške ktorých rozhodne súd po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej (výrok III.).

2. V dôvodoch svojho rozhodnutia uviedol, že v prejednávanej veci súd vytýčil viacero pojednávaní, ktoré boli z procesných dôvodov odročené. Na pojednávanie vytýčené na termín 18.09.2019 o 12.00 hod., boli sporové strany riadnym spôsobom predvolané, no žalovaný sa naň nedostavil. V ten istý deň, t.j. 18.09.2019, o 10.11. hod. len doručil konajúcemu súdu svoje ospravedlnenie neúčasti na pojednávaní a požiadal o jeho odročenie zo zdravotných dôvodov pre závažné akútne zhoršenie zdravotného stavu s tým, že potvrdenie lekára o zdravotnom stave zašle súdu v najbližších dňoch (č. I. 242). Prvoinštančný súd návrh žalovaného na odročenie pojednávania vyhodnotil ako nedôvodný a nepreukázaný. Z uvedeného dôvodu dňa 18.09.2019 o 10,34 hod. mailom v súlade s § 183 CSP súd žalovanému oznámil, že jeho návrhu nevyhovuje, s odôvodnením, že jeho návrh na odročenie pojednávania nie je dôvodný a preukázaný a preto pojednávanie nariadené na deň 18.9.2019 o 12,00 hod. súd vykoná. Pri posudzovaní návrhu žalovaného na odročenie termínu pojednávania konajúci súd vychádzal aj z celkového procesného postupu žalovaného v spore, ktorého snahou bolo zmařit pojednávanie. Žalovaný totiž hneď ako sa zo strany súdu dozvedel, že jeho návrhu na odročenie pojednávania nebude vyhovené, (keďže nie je dôvodný a preukázaný a pojednávanie bude vykonané), žalovaný o 11,37 hod., t.j. cca 20 minút pred vykonaním pojednávania, v prílohe mailového podania doložil do spisu lekárske potvrdenie o svojom zdravotnom stave. Takéto konanie žalovaného vyhodnotil súd prvej inštancie ako zámernú procesnú obštrukciu, sledujúcu predovšetkým bezdôvodné predlžovanie civilného sporového konania a zvyšovanie nákladov s tým spojených. Žalovaný účelovo a nie včas doložil do spisu lekárske potvrdenie o tom, že sa mu mal zhoršiť zdravotný stav, hoci v prvotnom návrhu na odročenie

pojednávania sám tvrdil, že toto potvrdenie doručí súdu v najbližších dňoch. Z uvedených dôvodov okresný súd vykonal vo veci pojednávanie a následne i rozhodol v merite veci.

3. Pri svojom rozhodovaní mal súd prvej inštancie preukázané, že žalovaný neustále atakuje žalobkyňu, či už fyzicky alebo psychicky. Žalovaný nedodržiava neodkladné opatrenie, ktoré mu bolo nariadené uznesením č.k. 10C/52/2017-31 zo dňa 20.11.2017 spočívajúce v zákaze priblíženia sa k žalobkyňi na vzdialenosť menšiu ako 10 metrov. Z tohto dôvodu bolo zo strany žalobkyne voči žalovanému podané aj trestné oznámenie v súvislosti s marením úradného rozhodnutia (vyšetrovací spis bol vedený pod ČVS: ORP-978/OV-MT-2017). V uvedenom trestnom oznámení žalobkyňa popísala skutky, pri ktorých došlo k porušeniu predmetného uznesenia o nariadení neodkladného opatrenia žalovaným. Z jeho obsahu je zrejmé, že v čase, keď žalobkyňa podávala toto trestné oznámenie, t.j. dňa 26.12.2017, žalovaný trikrát porušil uložený zákaz priblíženia sa k jej osobe. Jednak to bolo 18.12.2017 v poobedných hodinách okolo 15,30 hod., druhýkrát dňa 22.12.2017 a tretíkrát dňa 26.12.2017. Zároveň žalobkyňa popísala agresívne správanie žalovaného, ktoré vyústilo do verbálnych, ako aj fyzických atakov, o čom svedčia viaceré podania trestných oznámení, (či už je to Záznam o podaní oznámenia zo dňa 21.06.2017, Záznam o podaní oznámenia zo dňa 29.07.2017 a Trestné oznámenie zo dňa 08.09.2017). To, že žalovaný verbálne atakoval žalobkyňu, mal súd preukázané aj z mailovej komunikácie, ktorú do spisu predložila žalobkyňa. V rámci prebiehajúceho trestného konania vedeného pod sp. zn. ČVS: ORP-978/OV-MT-2017, pre ktoré žalovaný žiadal prerušiť aj aktuálne sporové konanie, bola na žalovaného podaná obžaloba a toto konanie sa vedie na Okresnom súde Martin pod sp. zn. 1T/66/2018. V rámci tohto trestného konania súd vydal trestný rozkaz, ktorým bol žalovaný uznaný za vinného z marenia výkonu súdneho rozhodnutia, konkrétne rozhodnutia súdu o nariadení neodkladnom opatrení o nepribližovaní sa k žalobkyňi. Proti tomuto rozhodnutiu podal včas žalovaný bol odpor, o ktorom v čase rozhodovania súdu prvej inštancie ešte nebolo rozhodnuté.

4. Na základe uvedených skutočností dospel prvoinštančný súd k právnomu záveru, že osobná integrita žalobkyne vykazuje znaky fyzického aj psychického násillia, čo bolo preukázané trestnými oznámeniami, výpoveďou žalobkyne, ako aj elektronickou komunikáciou medzi ňou a žalovaným. Žalovaný žalobkyňu nežiaduco sleduje, vyhľadáva ju, alebo ju kontaktuje, hoci ona nemá záujem sa s ním v žiadnom smere kontaktovať, s výnimkou účasti na priestupkových, trestných, prípadne civilných konaniach. Žalovaný tak zasahuje do základného práva žalobkyne na ochranu osobnosti garantovaného ustanoveniami § 11 a § 13 Občianskeho zákonníka ako aj článkami 16 ods. 2 a 19 ods. 2 Ústavy SR a článkom 3 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd. Z uvedených dôvodov súd žalobe žalobkyne v celom rozsahu vyhovel.

5. O náhrade trov konania rozhodol okresný súd v zmysle § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) tak, že v spore úspešnej žalobkyne priznal voči žalovanému neúspešnému v konaní právo na náhradu trov konania v plnom rozsahu, stým, že podľa § 262 ods. 2 CSP ponechal rozhodnutie o výške náhrady trov konania na čas po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, formou samostatného uznesenia vydaného súdnym úradníkom.

6. Proti tomuto rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalovaný, ktorý sa domáhal jeho zmeny tak, že odvolací súd žalobu žalobkyne zamietne, alternatívne sa domáhal zrušenia napadnutého rozsudku a vrátenia veci súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

7. Odvolateľ namietal postup súdu prvej inštancie, ktorý mu znemožnil zúčastniť sa pojednávania konaného dňa 18.09.2019 a brániť tak svoje práva. Zároveň žalovaný nesúhlasil s konštatovaním okresného súdu o obštrukčnom správaní žalovanej sporovej strany. Navyše zo strany žalobkyne nebola v súdom určenej lehote podaná žaloba vo veci samej spĺňajúca náležitosti podľa § 137 CSP. Žalobkyňa sa totiž v tomto spore nedomáha splnenia povinnosti, usporiadania práv a povinností vyplývajúcich z osobitného predpisu, nežiada určiť, či tu právo je alebo nie je a rovnako nežiada ani určenie právnej skutočnosti vyplývajúcej z osobitného predpisu. V rámci opravného prostriedku odvolateľ zhodne ako v konaní pred prvoinštančným súdom, uvádzal ním tvrdené skutkové okolnosti prejednávanej veci, tvrdiac, že žalobou uplatnený nárok žalobkyne považuje za neopodstatnený. Jeho prijatím zo strany konajúceho súdu a vyhovením žalobe došlo totiž k neprimeraným zásahom do ľudských práv a slobôd žalovaného.

8. Žalobkyňa v reakcii na odvolanie žalovaného uviedla, že odvoláciu argumentáciu žalovaného považuje za neopodstatnenú. Žiadala preto, aby odvolací súd napadnutý rozsudok okresného súdu ako vecne správny potvrdil.

9. Výzvou zo dňa 21.09.2020 bol žalovaný odvolacím súdom vyzvaný na predloženie originálu lekárskeho potvrdenia o zdravotnom stave zo dňa 18.09.2019 vystaveného praktickou lekárkou pre dospelých MUDr. G. I., keďže v súdnom spise sa doposiaľ nachádzala len jeho fotokópia. Následne žalovaný dňa 20.10.2020 predložil do spisu originál vyžadanej lekárskej správy.

10. Ďalšie podania v rámci odvolacieho konania súdu predložené/doručené neboli.

11. Krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 CSP), preskúmal rozsudok okresného súdu v rozsahu vyplývajúcom z ustanovenia § 379 CSP a bez nariadenia pojednávania podľa ustanovenia § 385 ods. 1 CSP a contrario toto rozhodnutie v zmysle § 389 ods. 1 písm. b) CSP zrušil a podľa § 391 ods. 1 CSP vec vrátil okresnému súdu na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

12. Podľa ustanovenia § 389 ods. 1 písm. b) CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zruší, ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, ak tento nedostatok nemožno napraviť v konaní pred odvolacím súdom.

13. Právo na spravodlivý proces je v Ústave Slovenskej republiky garantované v jej siedmom oddiele druhej hlavy (čl. 46 až čl. 50) a je primárnym ústavným východiskom pre zákonom upravené konanie súdov a iných orgánov verejnej moci Slovenskej republiky príslušných na poskytovanie jeho ochrany, a tým aj ústavnoprávnym východiskom zákonných úprav jednotlivých aspektov práva na súdnu a inú právnu ochranu. Priestor pre ňu vytvára čl. 46 ods. 4 ústavy, podľa ktorého podmienky a podrobnosti o súdnej a inej právnej ochrane ustanoví zákon. Aplikačným ústavnoprávnym limitom je čl. 51 ods. 1 ústavy, podľa ktorého sa možno domáhať práv podľa čl. 46 ústavy len v medziach zákonov, ktoré toto ustanovenie vykonávajú (napr. I. ÚS 56/01, I. ÚS 1/03, I. ÚS 226/03). Základné právo na súdnu ochranu garantované v čl. 46 ods. 1 ústavy zaručuje každému právo na prístup k súdu a právo na určitú kvalitu súdneho konania pred nezávislým a nestranným súdom, t. j. právo na spravodlivý proces (napr. IV. ÚS 233/04, IV. ÚS 95/07). Ústavný súd pri svojej rozhodovacej činnosti opakovane zdôrazňuje, že základné právo podľa čl. 46 ods. 1 ústavy nemožno interpretovať ako právo na to, aby bol účastník konania (procesná strana) pred všeobecným súdom úspešný, teda aby bolo rozhodnuté v súlade s jeho požiadavkami, resp. s jeho právnymi názormi. Neúspech v súdnom konaní nemožno automaticky považovať za porušenie základného práva. Podľa judikatúry ústavného súdu (IV. ÚS 345/09) základné právo na súdnu ochranu je základným právom na spravodlivý proces, ktoré tvorí jeden z významných princípov právneho štátu (čl. 1 ods. 1 ústavy). Právo na spravodlivý proces je subjektívne verejné právo každého účastníka právom upraveného konania voči štátu (jeho orgánom), ktorého podstata spočíva v tom, že štát je povinný zabezpečiť každému právo na spravodlivý výsledok konania.

14. Obsah základného práva na spravodlivý proces je pomerne zložito štruktúrovaný a ako to potvrdzuje aj judikatúra ústavného súdu, patrí do neho viacero samostatných subjektívnych práv a princípov, ktoré sú buď konkrétne (verejnosť konania, konanie bez zbytočných prieťahov, právo na nezávislý a nestranný súd), alebo v zásade abstraktné (riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia, predvídateľnosť rozhodnutia, zákaz svojvoľného postupu súdu a ďalšie). Ako už bolo uvedené, základné právo na spravodlivý proces je najvýznamnejším interpretačným hľadiskom pre všetky procesné poriadky ustanovené zákonom. Z toho vyplýva ústavná povinnosť každého všeobecného súdu vykladať a používať procesné normy, ktoré sú obsahom procesných poriadkov ustanovených zákonom v súlade s princípmi a s obsahom základného práva na spravodlivý proces. Okrem toho je táto interpretácia a aplikácia povinná rešpektovať princíp materiálneho právneho štátu, a teda materiálne chápanie spravodlivosti tak, ako to je vyjadrené v čl. 1 ods. 1 ústavy.

15. Po sporovej strane, ktorá sa mieni na pojednávanie včas dostaviť, nemožno spravodlivo požadovať, aby musela strieť prejednanie a rozhodnutie veci v jej neprítomnosti, ak nastane prekážka alebo iná okolnosť, ktorá mu bráni sa na pojednávaní zúčastniť. Táto prekážka alebo iná okolnosť súčasne musí predstavovať dôležitý dôvod. Príčina, prečo sa strana sporu pojednávania zúčastniť nemôže a z ktorej dôvodu žiada o odročenie pojednávania, sa musí s ohľadom na jej povahu vyznačovať nepredvídateľnosťou, závažnosťou, rozsahom alebo z iných dôvodov aspektom ospravedlniteľnosti. Dôležitosť dôvodu, pre ktorý strana sporu žiada o odročenie pojednávania, však nemožno posudzovať bez prihliadnutia na všetky okolnosti konkrétneho prípadu (rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3 Obdo 11/2019).

16. Ak prvoinštančný súd postupoval v rozpore s ustanoveniami Civilného sporového poriadku tým, že sporovej strane odoprel alebo znemožnil uplatnenie procesných práv, odvolací súd musí v každom prípade jeho rozhodnutie zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie.

17. Odvolací súd sa oboznámil s obsahom predloženého spisového materiálu, pričom dospel k záveru o dôvodnosti odvolania podaného žalovaným v súvislosti s procesným postupom súdu, ktorý dňa 18.09.2019 nariadené pojednávanie vykonal v jeho neprítomnosti a na tomto pojednávaní i rozhodol vo veci samej.

18. V rámci prebiehajúceho sporového konania bolo obidvom sporovým stranám riadne, t.j. zákonom upraveným procesným postupom, doručené predvolanie na pojednávanie vytyčené na termín 18.09.2019 o 12.00 hod., a to žalobkyni dňa 10.07.2019 a žalovanému dňa 03.08.2019. V deň vytyčeného pojednávania o 10.11 hod., t.j. ešte pred jeho začiatkom, bolo súdu doručené ospravedlnenie žalovaného z pojednávania i jeho žiadosť o odročenie pojednávania „zo zdravotných dôvodov, pre závažné akútne zhoršenie zdravotného stavu“. Súčasťou tohto mailového podania bolo aj oznámenie žalovaného o tom, že potvrdenie lekára o zdravotnom stave zašle žalovaný súdu poštou v najbližších dňoch. Okresný súd obratom o 10.34 hod. v súlade s postupom upraveným v ustanovení § 183 ods. 4 CSP oznámil žalovanému, že jeho návrhu (žiadosti) na odročenie pojednávania z dôvodu jeho nedôvodnosti a nepreukázania nevyhovuje a že pojednávanie vo vytyčenom termíne vykoná. Následne o 11.37 hod., t.j. 23 minút pred začiatkom vytyčeného pojednávania, bolo súdu doručené mailové podanie žalovaného obsahujúce potvrdenie o zdravotnom stave žalovaného zo dňa 18.09.2019 vystavené MUDr. G. I., praktickou lekárkou pre dospelých pôsobiacou vo Vrútkach. Nakoľko sa jednalo len o priloženú prílohu mailového podania vo forme fotokópie, odvolací súd vyzval žalovaného na predloženie originálu predmetnej listiny, ktorá bola súdu doručená dňa 20.10.2020 (bližšie pozri odsek 9. tohto rozhodnutia).

19. Z obsahu odpovede súdu zaslanej žalovanému o nevyhovení jeho návrhu (žiadosti) o odročenie pojednávania je zrejmé, že súd prvej inštancie pristúpil ku zvolenému procesnému postupu z dôvodu nedôvodnosti a nepreukázania dôvodov pre odročenie pojednávania.

20. Vo vzťahu k súdom konštatovanému nepreukázaniu dôvodov podaného návrhu na odročenie pojednávania odvolací súd konštatuje, že žalovaný v reakcii na oznámenie súdu obratom, pred začatím pojednávania, zaslal súdu prvej inštancie formou mailovej komunikácie (v danom prípade objektívne najrýchlejšej možnosti doručenia podania súdu, nakoľko sa jednalo o procesné úkony vykonávané doslova pár minút pred začiatkom vytyčeného pojednávania) lekársku správu o závažnom a akútnom zhoršení zdravotného stavu žalovaného, ktorý mu neumožňuje účasť na pojednávaní dňa 18.09.2019.

21. S prihliadnutím na uvedené skutočnosti, je však odvolací súd tohto názoru, že v posudzovanom prípade žalovaný dostatočným spôsobom preukázal dôvod, pre ktorý požiadal o odročenie pojednávania.

22. K dôvodnosti žalovaným uvádzaného dôvodu jeho neúčasti na pojednávaní, a síce z dôvodu jeho nepriaznivého zdravotného stavu, krajský súd poukazuje na judikát R 31/1995, v zmysle ktorého choroba účastníka (sporovej strany) preukázaná lekársky uznanou práceneschopnosťou je dôležitým dôvodom v zmysle § 101 ods. 2 O.s.p. Ak účastník konania (sporová strana) v takomto prípade požiadal včas o odročenie pojednávania, prejednanie veci v jeho neprítomnosti treba kvalifikovať ako odňatie možnosti účastníkovi konania (sporovej strane) konať pred súdom. To isté platí i za účinnosti ust. § 183 CSP v prípade predloženia lekárskeho potvrdenia o akútnom zhoršení zdravotného stavu strany sporu v deň konania pojednávania.

23. Podmienky pre možnosť odročenia pojednávania, ktoré súd prvej inštancie pri svojom rozhodovaní posúdil ako nespĺnené (dôvodnosť a preukázanie), podľa názoru krajského súdu splnené boli, následkom čoho možno hovoriť o nesprávnom postupe súdu prvej inštancie, majúcom za následok znemožnenie žalovanej sporovej strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

24. Popísané pochybenie v postupe okresného súdu považoval odvolací súd za tak podstatné, že nevidel dôvod ďalej sa v podrobnostiach zaoberať ďalšou argumentáciou žalobcov v ich oprávnom prostriedku,

keďže tu boli jednoznačne splnené podmienky pre zrušenie napadnutého rozhodnutia a vrátenie veci súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a rozhodnutie. Nesprávny postup súdu prvej inštancie v takomto rozsahu by nemal naprávať odvolací súd, ktorý je spravidla určený na to, aby náležite vykladal a aplikoval právo v opravných konaniach. Účelom fungovania opravného súdu je na kvalitatívne vyššej úrovni na základe opravných prostriedkov preskúmať, či sa na súde prvej inštancie dosiahol účel civilného sporového konania vyjadrený v článkoch 2, 3 a 6 CSP v spojitosti s článkom 46 a nasl. Ústavy SR a nenachádzať podstatné pochybenia v postupe prvoinštančného súdu.

25. Z uvedených dôvodov odvolací súd napadnutý rozsudok okresného súdu postupom podľa § 389 ods. 1 písm. b) CSP zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a rozhodnutie (§ 391 ods. 1 CSP).

26. Z dôvodu zrušenia napadnutého rozhodnutia a vrátenia veci súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie z procesných dôvodov, bolo by v rámci rozhodnutia odvolacieho súdu nadbytočné a predčasné vyjadrovať sa k jednotlivým hmotnoprávnym právnym záverom, ku ktorým pri svojom rozhodovaní dospel súd prvej inštancie, ako aj k argumentácii sporových strán, s ktorou sa pri svojom novom rozhodovaní v plnej miere oboznámi a zároveň vyhodnotí konajúci súd prvej inštancie v ďalšom štádiu konania.

27. Napriek tomu však krajský súd považuje za potrebné reagovať na odvoláciu námietku žalovaného týkajúcu sa (ne)prípustnosti podanej žaloby z pohľadu ustanovenia § 137 CSP. Z obsahu podanej žaloby, ako aj formulovaného žalobného petitu, je zrejmé, že žalobkyňa sa svojou žalobou domáha rozhodnutia súdu o žalobe v zmysle § 137 písm. b) CSP. Preto nie je správna argumentácia žalovaného o tom, že možnosť žalobkyne podať žalobu týkajúcu sa nároku na usporiadanie práv a povinností strán nie je daná, keďže určitý spôsob usporiadania vzťahu medzi stranami nevyplýva z osobitného predpisu. Práve naopak, splnenie vyššie uvedenej podmienky pre prípustnosť podanej žaloby priamo vyplýva z ustanovení § 11 a § 13 Občianskeho zákonníka, na ktoré sa žalobkyňa v rámci podanej žaloby odvoláva.

28. V ďalšom konaní okresný súd vytyčí pojednávanie, na ktoré predvolá strany sporu, vykonaná dokazovanie na základe dôkazov označených a predložených obidvomi procesnými stranami a vysporiada sa aj s prípadnými ich ďalšími návrhmi na doplnenie dokazovania a opätovne posúdi nárok žalobkyne uplatnený žalobou. Prihliadne pritom na argumentáciu obidvoch procesných strán v konaní a nimi produkované dôkazy. Okresný súd je pritom viazaný právnym názorom odvolacieho súdu uvedeným vyššie (§ 391 ods. 2 CSP). Vykonané dokazovanie súd následne vyhodnotí v súlade s § 191 ods. 1 CSP a výsledky vyhodnotenia dôkazov zahrnie aj do odôvodnenia rozsudku tak, ako mu to ukladá § 220 ods. 2 a 3 CSP. V tejto súvislosti je potrebné upriamiť pozornosť aj na absenciu popisu žaloby v odôvodnení napadnutého rozsudku, čo je zrejmé aj z číslovania jednotlivých odsekov (odôvodnenie napadnutého rozsudku začína až odsekom č. 2., v rámci ktorého je popísané vyjadrenie žalovaného k podanej žalobe). Súd prvej inštancie je pritom viazaný právnym názorom odvolacieho súdu (§ 391 ods. 2 CSP).

29. V nadväznosti na rozhodnutie vo veci samej okresný súd opätovne rozhodne aj o nároku na náhradu trov prvoinštančného konania, a tiež o nároku na náhradu trov tohto odvolacieho konania (§ 396 ods. 3 CSP), ktoré rozhodnutie tiež náležite s poukazom na konkrétne zákonné ustanovenia aj odôvodní.

30. Toto rozhodnutie senátu odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,

d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 1 a 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1 a 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1 a 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 ods. 1 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).